

рижската и до Виенската опера. Въ този театръ се даваше ежедневно единъ и сѣщи балетъ „Америка“, изображающъ откритието, населяването и прогреса на Америка. Този балетъ ми напомни балета «Excelsior», който пъкъ се даваше ежедневно въ Парижъ, въ театра Eden, въ врѣме на всемирното изложение. Но тука, въ Auditorium, и сцената е по-голѣма, и играющитѣ повече, и декорациитѣ по-богати, и балета по-блѣстящъ, по-разнообразенъ, по-феерически. Тукъ бѣха докарани знаменити балерини отъ цѣла Европа. Мѣстата въ театра така сж разпрѣдѣлени, щото гдѣто и да сѣднешъ, можешъ свободно да виждашъ цѣлата сцена; при това и най-последното сѣдалище въ галериитѣ е меко кадифяно кресло. Въ врѣме на антрактитѣ театра е освѣтенъ като день съ електричество. Огледахъ се на публиката и между толкова хиляди мжжѣ и жени не видѣхъ ни единъ бѣдно облѣченъ; а не ще съмнение, че голѣма частъ отъ тази публика съставляваше работническата класа. Всички равни, всички доволни, всички щастливи.

Щѣше да бѣде грѣхъ, да ида въ Чикаго и да не видя знаменититѣ касапници. Въ една отъ тѣхъ, най-голѣмата, Armour's Packing House, сж исклани прѣзъ 1892 година 1,750,000 свини, 850,000 говеда и 600,000 овци. Общата стойностъ на меснитѣ продукти, изработвани въ Чикаго, възлиза ежегодно на около 140,000,000 долара. Още въ 1886 г. година бѣхъ челъ въ руския журналъ „Новъ“ едно подробно описание, съ иллюстрации, на тѣзи касапници и бѣхъ си съставилъ едно понятие за тѣхъ, което като провѣрихъ сега, излѣзе съвършено наопаки. Азъ си ги прѣдставлявахъ грамадни, свѣтли, чисти здания, съ вода и канали, проведени навредъ, съ чисти ножове и други